

יער אלכסנדר

יער אלכסנדר ניטע באביב 1935 על ידי חברי קיבוץ שער העמקים שמקימיו הם יוצאי יוגוסלביה. במסגרת מאמצייהם למצוא עבודה פנו חברי הקיבוץ לקק"ל בבקשה שתממן נטיעה על הגבעות הקרחות שמדרום לקיבוץ. במקביל, שלחו חברי הקיבוץ היוגוסלביים שליח לקהילה ביוגוסלביה כדי לערוך מגבית. מאחר ובאותו זמן התאבלה יוגוסלביה על רצח המלך- אלכסנדר, צץ הרעיון למלא את הקופה באמצעות נטיעת יער על שמו. השליח היה הילל ליבני ז"ל הגזבר והמנהלן הראשון של סמינר אורנים.

מזכרונות הילל: "חגיגת 13 העצים הראשונים נערכה בזמן המכביה השנייה באביב 1935".

המצבה לזכר מלך יוגוסלביה – ממוקמת למרגלות יער אלכסנדר בסמוך לגן הבוטני במכללת אורנים
צילום: מוקי גרוס

בשנת 1938 מקבל על עצמו יהושע מרגולין את התפקיד להדריך את הוראת הטבע בבתי הספר של ההתיישבות העובדת. את השנה הזאת הוא מנצל גם כדי לחפש מקום מתאים להקמת סמינר למורים בנוסף לסמינר שבתל אביב - "סמינר הקיבוצים" וממליץ על יער אלכסנדר כמקום מתאים:

"הלכתי לתור מקום בשבילו, נתתי את עיני בשערי העמקים, על גבול עמק זבולון ועמק יזרעאל. שם קסם לי טבע עשיר: ים ונהר, ביצות וחולות, הרים ובקעות, ומרכזי חקלאות ותעשייה העתידיים להתפתח שם. ואמרתי בקול: 'כאן, בסביבה זו, יקום בית אולפנא למורי ארץ ישראל העובדת!...' "

מרגולין נפטר בתל-אביב בכ"ו באלול תש"ז, 11.9.47 , ולבקשתו, הובא למנוחת עולמים ביער אלכסנדר.

במלאת שלושים לפטירתו עלו חבריו, תלמידיו וידידיו לקברו ובמעמד זה הניחו את אבן הפינה לסמינר הקיבוצים "אורנים".

כתיבה: ד"ר מוקי גרוס